

pa slabega dejanja ne more dokazati, izgnati, naj se izselijo, kamor se hočejo. Med te več ali manj nedolžne anarhiste je gotovo prištei vse vladne nezadovoljneže.

Amerika. Na Kubi imajo Španci le 40 tisoč zdravih vojakov, okoli 50 tisoč pa leži bolnih. Ustaja je bojda do cela udušena. Naj zdaj vlada tam uvede res pravične preosnove, da se zopet povrne mir in red na ta zelo rodovitni in za Špansko velevažni otok!

Za poduk in kratek čas.

Črtice s potovanja v Rim.

(Piše Fr. K.)

Bodi mi stoterno pozdravljen, večni Rim, središče krščanstva! 200 milijonov katoliških src bije zate ter si semkaj želi. To željo sem tudi jaz gojil od rane mladosti, in hvala Večnemu, da se mi je izpolnila. Toda ne misli, dragi bralec, da Ti bom večno mesto natančno opisal, ne, ne, ampak le najvažnejše reči hočem omeniti.

V Rim sva s prijateljem došla iz Neapolja, na veliki četrtek večer ob 8. uri. Na kolodvoru naju je čakal naš rojak, č. g. dr. Fr. Kovačič, ki je bil toli prijazen, da naju je v Rimu vedno spremljal in nama znamenitosti razkazoval. Bodi mu še na tem mestu izrečena srčna hvala! Stanovala sva pri njem, v zavodu dell' Anima, kjer sva bila z vsem izvrstno preskrbljena.

Na veliki petek zjutraj, dne 16. aprila, smo si pred cerkvenim opravilom ogledali bližino zavoda dell' Anima in sicer rimsko dirkališče ali Circo agonale, cerkev sv. Neže in sv. Avgušтина, kjer je grob sv. Monike. Po opravilu pa smo jo mahnilo dalje; videli smo starodavno cerkev sv. Pudencijane, krasno cerkev Maria Maggiore ali Marije-Snežne.

Odtod smo se obrnili proti jugu; obiskali novo in prav lepo frančiškansko cerkev sv. Antona in potem Lateran in lateransko cerkev sv. Janeza, katero so sedanjí papež dali popraviti. Od Laterana smo šli k sv. stopnicam; 28 jih je in po teh je pri Ponciju Pilatu na veliki petek hodil naš božji Zveličar. Le kleče smeš hoditi po njih.

Nedaleč od Laterana proti vzhodu je cerkev sv. Križa v Jeruzalemu, kjer je shranjen največji kos pravega Jezusovega križa in kjer je pod zemljo kapela sv. Helene, ki je za to kapelo dala prsti prinesti s Kalvarije v Sv. deželi. Ker se ni bilo poldne, šli še smo k Sv. Lovrencu zunaj mesta, v kateri cerkvi počivajo pokojni papež Pij IX. Tukaj je tudi rimske pokopališče.

Na veliki petek popoldne pa smo jo krenili preko reke Tibere, v Trastevere. Občudovali smo cerkev sv. Cecilije, sv. Hrizogona in sv. »Marije in Trastevere«. Prehodili hrib Janikul, kjer stoji na vrhu velikanski spomenik puntarja Garibaldija. Pred cerkvijo sv. »Petra in Montorio« pa je krasen in menda najlepši razgled na Rim.

Ravno proti severu vidiš Angelski grad, odtod proti večeru Vatikan in cerkev sv. Petra, proti severovzhodu hrib monte Pincio, Kvirinal, proti jutru pa glej ostanke starega Rima, hrib Palatin, kolisej, Lateran, dalje proti jugovzhodu hrib Aventin, cesto via Appia, in precej daleč proti jugu cerkev sv. Pavla.

Posebno me je vleklo proti Vatikanu, saj tam še so gospod sv. oče, in pa v cerkev sv. Petra, ki je največja na svetu. Dolga je 187 metrov, v stranskih kapelah je široka 45 m, sicer pa 25 m, njena kupola pa je visoka 117 m. Ko smo bili v stopili v to cerkev, smo takoj šli pod kupolo na grob sv. Petra molit, kjer gori 132 lučij. Potem smo si natančneje ogledali cerkev. Ko

so duhovniki ob 6. uri bili zgotovili brevir v presbiteriju, peli so pevci skoro eno uro slavni Palestrinin »Miserere« nedosežno lepo.

Na veliko soboto dopoldne smo se vozili skozi »Porta Pia« z električnim tramvajem k Sv. Neži, zunaj mesta na severovzhodni strani. Cerkev sv. Neže je najnežnejša rimska cerkev; ondi smo tudi bili v podzemeljskih grobovih prvih kristijanov ali v katakombah. Vračaje se na svoje stanovanje, šli smo mimo Kvirinala, v katerih palačah se zdaj sopiri laški kralj, in obiskali cerkve sv. Suzane, sv. Klavdija, sv. Marije in Piazza del popolo, ravno opoldne pa smo se setali po krasnem hribu monte Pincio.

Na veliko soboto popoldne pa smo se kake pol ure vozili ven iz Rima gledat prekrasne in veličastne cerkve sv. Pavla, obiskali Tre fontane, kjer je bil ta sv. apostol obglavljen, potem smo se vozili k Sv. Boštjanu, katera cerkev pa je precej revna. — Najbolj sem na velikonočno soboto večer in nedeljo zjutraj pogrešal veselega ustajenja; v Rimu namreč te ceremonije nimajo. O kolikokrat so mi zato takrat misli uhajale v drago domovino!

Smešnica. Sodnik: »Vi ste Šempetovega Jaketa tako po glavi udarili, da je le čudež, da se mu niso možgani prikazali.« — Zatoženec: »Ne, gospod sodnik! Čudež bi takrat bil, ko bi se temu človeku možgani res prikazali.«

Razne stvari.

Domače. (Zaobljuba naše škofije.) Lani so na sinodi ali cerkvenem zborovanju mil. knezoškof predlagali, naj se vsa škofija zaveže v odvrnitev hudih vremenskih nezdolj s kako pobožnostjo. Sklenilo se je, da se ima peto nedeljo po Veliki noči popoldne eno uro pred izpostavljenim presv. Rešnjim Telesom moliti sv. rožni venec. Ta zaobljuba se prihodnjo nedeljo prvič izpolni.

(V Poličanah) bode na Križevu, dne 27. maja pri poznem sv. opravilu preč. kanonik g. dr. Ivan Križanič blagoslovil zvonikov križ ter pel slovesno sv. mašo, preč. g. kanonik dr. Jožef Pajek bode pa pridigoval.

(Z Vranskega.) Sledeče pismo je dobil gospod vitez Berks, drž. poslanec, od našega županstva: Prejeli smo odlok c. kr. poštnega in brzojavnega ravnateljstva v Gradcu, da je c. kr. trgovinsko ministerstvo ustreglo našej prošnji zaradi uvedanja dvojezičnega poštnega pečata pri tukajšnjem poštnem uradu. Izrekamo Vam v imenu občine iskreno zahvalo, da ste pri tem uplivali.

(Cerkvene vesti.) Bolehni vlč. g. J. Žehel, župnik mozirski, se v molitev priporoča. — Nov velik zvon so potegnili v nedeljo v zvonik pri podružnici sv. Antona v Škornu nad Šoštanjem.

(Šolske vesti.) Učiteljski službi na meščanski šoli v Krškem se je odpovedal g. nadučitelj Fr. Klemenčič na Rečici. — Uradna učiteljska konferenca za vranski in gornjegrajski okraj bode dne 4. septembra v Mozirju.

(V gornji Savinjski dolini) so letos lesni trgovci s trgovino bolj srečni nego zadnja leta; posebno v Mitrovici se bojda kaj živahno razvija. Bog daj, da se zopet poštena cena za naš izvrstni les povrne!

(Od gornje Savinje.) Župan v Kokarjih za Dreto je postal g. J. Praznik, po domače Govek. — Potovalni učitelj, g. M. Jelovšek, pride prihodnji teden v gornjo Savinjsko dolino podučevati o zivinoreji in o pripravljanju sira.